

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 31.08.1992, sp. zn. 5 Cao 193/93, ECLI:CZ:VSPH:1992:5.CAO.193.1993.1

Číslo: 36/1995

Právní věta: O době předepsané pro ukončení vysokoškolského studia (§ 24 odst. 5 zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích) není v právním předpise blíže uvedeno, zda jde pouze o dobu studia objektivně stanovenou vysokou školou pro daný studijní obor, popřípadě o dobu předepsanou v konkrétním případě nebo individuálně určenou konkrétnímu studentu. Výkladem citovaného ustanovení nelze dospět ke zúžení této podmínky. Jde tu o dobu studia předepsanou konkrétnímu studentu pro ukončení studia.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 31.08.1992

Spisová značka: 5 Cao 193/93

Číslo rozhodnutí: 36

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Sociální zabezpečení

Předpisy: 87/1991 Sb. § 24 odst. 5

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 36/1995 sb. rozh.

O době předepsané pro ukončení vysokoškolského studia (§ 24 odst. 5 zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích) není v právním předpise blíže uvedeno, zda jde pouze o dobu studia objektivně stanovenou vysokou školou pro daný studijní obor, popřípadě o dobu předepsanou v konkrétním případě nebo individuálně určenou konkrétnímu studentu. Výkladem citovaného ustanovení nelze dospět ke zúžení této podmínky.

Jde tu o dobu studia předepsanou konkrétnímu studentu pro ukončení studia.

(Usnesení Vrchního soudu v Praze z 31. 8. 1992, [5 Cao 193/93](#))

Rozhodnutím z 20. 5. 1992 upravila Česká správa sociálního zabezpečení navrhovateli starobní důchod podle ustanovení § 24 zákona č. 87/1991 Sb. na částku 2882 Kč. V opravném prostředku navrhovatel vyslovil požadavek, aby dvojnásobkem bylo hodnoceno šest a nikoliv pět let jeho vysokoškolského studia, když ze studia byl vyloučen až v šestém, tj. posledním svém studijním roce.

Městský soud v Praze opravnému prostředku navrhovatele nevyhověl a napadené rozhodnutí potvrdil jako správné, s odůvodněním, že vzhledem k tomu, že studium bylo pětileté, nelze navrhovateli hodnotit násobkem ještě další šestý rok studia, neboť zákon č. 87/1991 Sb. nepamatuje na případy, kdy student byl z politických důvodů nucen studium přerušit, a nezmírňuje následky všech majetkových a jiných křivd vzniklých v rozhodném období.

Vrchní soud v Praze svým usnesením zrušil rozsudek soudu prvního stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení a k novému rozhodnutí.

Z odůvodnění:

Podle ustanovení § 24 odst. 5 zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, se za účelem zmírnění křivd způsobených vyloučením ze studia studentů vysokých škol hodnotí doba jejich vysokoškolského studia v důchodovém zabezpečení tak, že se rok studia včetně let předepsaných pro ukončení tohoto studia, které nebylo možné z důvodů vyloučení absolvovat, započítává jako dva roky zaměstnání. Pokud jde o dobu předepsanou pro ukončení vysokoškolského studia, platná právní úprava blíže nerozvádí, zda jde pouze o dobu studia objektivně stanovenou vysokou školou v určité době pro daný studijní obor, anebo o dobu předepsanou v konkrétním případě, popřípadě individuálně určenou konkrétnímu studentu. Výkladem citovaného ustanovení proto nelze dospět k zúžení této zákonné podmínky, nerespektujícímu znění zákona. Odvolací soud je proto toho názoru, že jde o dobu studia předepsanou konkrétnímu studentu pro ukončení studia, přičemž navrhovatelův případ, kdy k vyloučení z vysokoškolského studia došlo až po uplynutí doby běžně určené pro daný obor, je z hlediska mimosoudních rehabilitací vyloučených studentů spíše atypický.

Neúplně zjištěný skutkový stav pak odvolací soud spatřuje v tom, že v dosavadním dokazování v této právní věci nebylo přesvědčivě prokázáno, jakou dobu vysokoškolského studia, zahájeného navrhovatelem v roce 1948, mu vysoká škola (Univerzita Karlova v Praze) předepsala k ukončení studia. Z důkazního řízení rovněž jednoznačně nevyplývá datum, kdy bylo navrhovateli pravomocně podruhé přerušeno v roce 1953 studium, což mělo ve skutečnosti povahu vyloučení ze studia, jak dokládá potvrzení děkanátu matematicko-fyzikální fakulty uvedené univerzity z 11. 7. 1991, dekret téhož děkanátu z 13. 2. 1991 a vyjádření prorektora Univerzity Karlovy v Praze z 5. 5.1993.

Soud prvního stupně nejprve v dalším řízení z dávkového spisu zjistí, zda navrhovatelem požadovaný zápočet šestého roku studia pro účely mimosoudní rehabilitace může vůbec ovlivnit zvýšení důchodu. Poté soud prvního stupně doplní dokazování v naznačeném směru a ve věci znovu rozhodne, vázán právním názorem odvolacího soudu (§ 226 o. s. ř.).

Z uvedeného důvodu odvolací soud zrušil na základě podaného odvolání napadený rozsudek soudu prvního stupně a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení (§ 221 o. s. ř.). V novém rozhodnutí o věci rozhodne soud prvního stupně i o náhradě nákladů odvolacího řízení (§ 224 odst. 3 o. s. ř.).